

haver af den tredje Stilling som Skovrider af 2den Klasse. Ganste vist har det ved Ordningen i 1859 været paatænkt, at disse ringere Lønninger skulde være knyttede til Distrikter af ringere Betydning; men paa den Maade har Loven af 1859 aldrig været gennemført. Et af de første Embeder, hvor der blev udnævnt en Mand som Skovrider af 2den Klasse, var et af de store kjøbenhavnste Distrikter. Helt igennem har man betragtet det paa den Maade, at den første Udnævnelse stete som Skovrider af 2den Klasse, saa rykkede han op — i samme Stilling — som Skovrider af 1ste Klasse, naar der ved Dødsfald eller paa anden Maade blev Vakancer — altsaa 2 eller 3 Vakancer. Forfællen mellem Skovriderembeder af 1ste og 2den Klasse er nu og har siden Gennemførelsen af Loven af 1859, siden 1862 kun været den, at den første Udnævnelse sker som Skovrider af 2den Klasse, hvor man saa staar paa 200 Rbd. Løn mindre og uden Alderstillaeg, og det paa aldeles ubestemt Tid, naar han vinder op til den egentlig normerede Skovriderløn, og naar han naar til at begynde at saa Alderstillaeg, det beror paa Forhold, som ere aldeles uberegnelige i Forvejen, nemlig naar der i en saa lille Etat som denne kan blive 2 eller 3 Vakancer, saa at en Oprykning kan finde Sted. Forholdet har altsaa været, som jeg ogsaa tror at have bemærket, da jeg fremsatte Forslaget, at den Tid, da en Mand kommer paa højere Lønning, har varieret fra saa Maaneder op til 7 Aar. Det forekommer mig at være noget ubilligt, naar man overhovedet har forladt dette System, har forladt denne Klasseoprykning og er gaaet over til Alderstillaeg i Lønningen, saa forekommer det mig, at det er noget besynderligt at vedblive at fastholde det i denne lille Etat, hvor selvfølgelig Svingningerne, Forfællen mellem, hvor længe man skal blive staaende i den lavere Lønningsklasse, er langt større end den vil være i de store Stater. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at netop disse 3 Embeder hjalp vi paa — og de trængte virkelig ogsaa til det — ved Loven af 1886 eller 1887, jeg erindrer ikke Datoen. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret, og jeg tror ikke, der er nogen Grund for det ærede Medlem eller noget andet Medlem, der har medvirket dertil, til at fortryde Resultaterne af denne lille Lovbestemmelse. Det, som det gælder om nu, er altsaa ikke at forbedre enkelte Embeder. Det, det gælder om, er, at ophæve den ulige Lønning, der er i samme Embeder, og som afhænger af, naar der kan indtræde Vakancer ved, at ældre Formænd dø eller blive af-

stedigede. Det er det, og jeg tror nok, det ærede Medlem maa erkende, at det kan være noget trange Forhold, at sidde gennem en Række Aar i en Skovriderstilling med en Løn af 1200 Kr. plus Brøndselsillaeg af 200 Kr., hvortil selvfølgelig kommer Procenter for Salget. Det maa dog vist erkendes, at det kan være noget trangt for ikke at sige meget trangt, og det falder saa meget tungere for disse begyndende Embedsmænd, fordi jo Tiltrædelsen af Stillingen i Reglen er forbundet med betydelige Udgifter, idet der til disse Stilling er knyttet Jord, og der altsaa, for at de kunne drive denne Jord, hører Udstyr, Besætning o. s. v. til. Det skal altsaa ogsaa udredes af den tiltrædende Embedsmand paa denne meget ringe Gage, og naar man saa vilde sige, at saa have de jo ogsaa Indtægten af Jorden, ville jo ærede Medlemmer, som fende til Landbruget, vide, at Nettoindtægten ved at drive Jord af den Art, skal ikke kunne regnes for meget. For mig have flere Skovridere udtalt, at de hellere end gerne ville være af med deres Jord, og en Skovrider med den store Virksomhed, han har, der ofte kan kræve hele hans Tid, kan selvfølgelig ikke stænke megen Tid til Bestyrelsen af sit Avlsbrug. I alt Fald kan han ikke, som ellers en Avlsbruger af samme Størrelse, selv tage Del i Arbejdet. Det hele skal gøres ved betalte Arbejdere, og at der saa kun kommer et tarveligt Nettoudbytte — om der overhovedet kommer noget Nettoudbytte ud af Driften af disse Lodder — det tror jeg, det ærede Medlem vil anerkende. Jeg haaber, at det Udvalg, som ogsaa det ærede Medlem forudsatte vilde blive nedsat til Undersøgelse af denne Sag, maa komme til det Resultat, at denne forholdsviis lille Merudgift for Staten vil være vel anvendt.

Blem: Den højtærede Finansminister gjorde mig opmærksom paa, at jeg havde misforstaaet Forholdet, det var ikke saaledes, at der var 3 Skovriderdistrikter, som henhøre til 2den Lønningsklasse. Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg har taget fejl efter den højtærede Finansministers egne Motiver, idet der staar Sp. 2—3: Til saadanne Distrikter, der i den ene eller anden Retning stillede ringere Fordringer til Distriktsbestyreren, vilde den Gang foruden de 3 jyske Høbedistrikter i Kongeriget — Feldborg, Balsgaard og Randbøl Distrikt — der allerede, forinden Loven af 8de December 1859 traadte i Kraft, vare underlagte Plantøer kunne henføres ikke mindre end 6 af de slesvigste Distrikter, der kun havde et Skovareal